

NE ÇEKERSE, ANILARINDAN ÇEKER İNSAN

Dr. Yalçın ERGİR tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 02:42 - Son Güncelleme Cuma, 17 Mayıs 2024 02:42

Önemlidir ve çok şeydir; bir zamanlar sana açtığı ufuklar, verdiği emekler, içindeki heves, aldığı her nefes, seni çok sevmiş olması, onu çok sevmiş olman.

Ama "iş"te de, "aşk"ta da, "düş"te de "şu an"dır, "bir zamanlar"dan daha önemli olan. Yaşamsal hatadır – bunu "vefa"yla karıştırıp, "şu an"a razı olman, yarını anılarda araman.

Aksi iddia edilse de, öyle inanman istense de; bir tek sana aittir yaşam bisikletin. Enerjisini, pedalına bastıkça elektrik üreten şarj dinamosundan alır kalbin.

Bisikletine aldığın yol dostun, sana pedallara hevesle bastırdıkça, yükünü paylaşıp yol göstermek, yolunu açık etmek için yanıp tutuştukça anlamlıdır.

Yokuşu birlikte tırmanmak da, kanatlarının altındaki rüzgarla birlikte süzölmek de, büyük ödölün tadını paylamak da, birlikte sarfedilen emekle güzeldir.

Ne çekerse anılarından çeker insan. Emek artık esirgendiğinde, niyet tükendiğinde, arkandaki - kucağındaki ağır bir bohçaya dönüştüğünde, yağmur damlaları sadece senin başına düştüğünde, bir tek frene basmadığı kaldığında, hatta onu bile yaptığında ve artık sana da, ona da yazık olmaya başladığında; "bir motosiklet bulması"ni dileyerek yola tek başına devam etmendir uygun olan.

** ** *

"Vefa" başka bir şeydir.

Vefa; elinden geldiğince – artık elinden gelmese bile – yüküne, emeğine ortak olabilmek için hala yanıp tutuşana sahip çıkmaktır.

Niyeti değil - gücü tükenmiş yol dostunu seve seve sırtında taşımak, tıkanığın, tükendiğın yerde inip bisikletinden bir ağacın dibinde birlikte yatmaktır...

Dr.Yalçın Ergir

www.ergir.com